

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Boekbespreking: The Faces of Power: Constancy and Changes in United States Foreign Policy from Truman to Johnson

Staden, A. van

Citation

Staden, A. van. (1971). Boekbespreking: The Faces of Power: Constancy and Changes in United States Foreign Policy from Truman to Johnson. *Acta Politica*, 6: 1971(2), 234-235. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3451341>

Version: Publisher's Version

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3451341>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Het tweede deelobject betrof 'the use they make of this information'. Wat hieronder verstaan moet worden, blijft onduidelijk en wordt in ieder geval nergens onderzocht.

Het laatste deelobject betrof 'What they think of the way they are kept informed on the flow of the country's affairs'. Hierover biedt het onderzoek inderdaad verrassende gegevens, met name waar regering, partijen, en parlement ter sprake komen.

De verdienste van het boek ligt, evaluerend, hierin dat het tot dusver het meest volledige onderzoek is naar het proces van informatie van parlementsleden. Deze verdienste kan niet versluieren dat het onderzoek veel lacunes telt.

M. P. C. M. van Schendelen

Seyom Brown, *The Faces of Power: Constancy and Change in United States Foreign Policy from Truman to Johnson*

New York and London (Columbia University Press), 1969, x en 403 p. (second printing and paperback edition)

Het grote debat in de afgelopen jaren over de rol van de Verenigde Staten in de wereld heeft zonder overdrijving een stortvloed van publicaties opgeleverd, die door de individuele lezer slechts met veel moeite en inspanning kunnen worden gevolgd. In de preoccupatie met de Amerikaanse buitenlandse politiek van na de oorlog neemt het aspect van de machtshantering een belangrijke plaats in. Vooral met het verschijnen in 1967 van Fulbright's 'The Arrogance of Power' en Draper's 'Abuse of Power' is dit thema in de mode geraakt. Het merendeel van de werken die handelen over Amerika's machtsuitoefening buiten zijn grenzen, is sterk polemisch van aard en niet zelden treedt de aanklacht in de plaats van de wetenschappelijke analyse. Aanklacht tegen het vermeende irrationele en/of immorele gebruik van de Amerikaanse macht.

Ofschoon de wijze waarop deze macht is aangewend ook het leidmotief is van het hier besproken werk (waarvan de eerste druk in 1968 is uitgekomen), onderscheidt dit zich toch in een tweetal opzichten nadrukkelijk van de bovenbedoelde publicaties. In de eerste plaats wordt het onderwerp uiterst koel en zakelijk beschreven en weet de schrijver, Seyom Brown, bijna steeds een bewonderenswaardige distantie te bewaren. In de tweede plaats laat de schrijver ons niet alleen de vele 'gezichten' zien die het machtsverschijnsel kan aannemen, maar toont hij ons tevens de meerdere 'gezichten' van hen, die zich van de macht bedienen. (Duidelijk komt dit laatste bijvoorbeeld tot uiting bij een sleutelfiguur als Dulles. Als 'preacher' zich in zijn morele verontwaardiging te buiten gaand aan retoriek, als 'decisionmaker' voortdurend rekening houdend met de pure machtsverhoudingen in de wereld — zoals hij deze zag.)

Brown bestrijkt met zijn boek een omvangrijk terrein. Beginnend met de formulering van de 'containment'-politiek en de opstelling van het Marshall-plan in 1947, behandelt hij vervolgens de voornaamste 'crises' die de Amerikaanse buitenlandse politiek tot in de tweede helft van de jaren zestig doormaakt: Korea, Suez, Hongarije, Laos, Berlijn, de Congo, Cuba, San Domingo en Vietnam. De gehele stof is uit vier delen opgebouwd, te weten Deel I 'The Sources and Limits of Constancy' (pp. 5-27), Deel II 'The Truman Administration' (pp. 28-62), Deel III 'The Eisenhower Era' (pp. 63-156), Deel IV 'The Kennedy-Johnson Years' (pp. 157-364), afgesloten met 'Conclusion' (pp. 365-372), terwijl aan de tweede druk ook nog een

epiloog is toegevoegd waarin enkele gebeurtenissen en ontwikkelingen na het gereedkomen van de eerste druk zijn verwerkt, zoals o.a. het zich terugtrekken van Johnson uit de presidentiële verkiezingen van 1968 en de heroriëntatie in het Vietnam-beleid. Brown erkent dat de strekking van deze epiloog (groeivende twijfel aan de legitimiteit van de Amerikaanse buitenlands-politieke doelstellingen) enigermate op gespannen voet staat met de analyse in de rest van het boek.

Hierin tracht hij namelijk aannemelijk te maken, dat 'the significant changes in foreign policy from Truman to Johnson are attributable, for the most part, to changes in the premises of power, rather than to changes in the concept of the nation's basic purposes'. (p. 2). Of zoals op een andere plaats wordt gezegd: de belangrijkste strijdpunten in het buitenlands beleid van de V.S. hebben betrekking op de middelen, niet op de doelen. 'The problem has been essentially a problem of power. The difficult question has been what kinds of power — what capabilities — are needed to accomplish the agreed upon objectives of the nation'. (p. 14).

Als permanente grondslag van de Amerikaanse politiek beschouwt de auteur de gedachte aan een 'irreducible national interest'. Hoe vaag een dergelijke gedachte ook moge zijn, niettemin is hij van mening dat dit onherleidbare nationale belang wezenlijk is voor en diep geworteld is in de Amerikaanse politieke ervaring. In de perceptie van de V.S. besluitvormers vormen na 1945 de verbreiding van het internationale communisme en het uitbreken van een derde wereldoorlog de twee grootste bedreigingen voor het Amerikaans belang. Zowel de constante elementen als de opgetreden veranderingen in de V.S. politiek kunnen volgens Brown worden gezien in het licht van het fundamentele streven één van deze dreigingen af te wenden zonder de andere op te roepen.

Ter adstructie van zijn stelling voert de schrijver een rijkdom aan feiten aan, die hij vervolgens zeer evenwichtig benadert. Bovendien slaagt hij erin zijn betoog goed strak te houden, waardoor de aandacht van de lezer niet gauw verslapt. Bij wijze van kritische opmerking zou men zich echter wel kunnen afvragen of Brown in het traceren van algemene patronen in het gedrag van de besluitvormers en het trekken van lijnen, het aanwijzen van breekpunten in de Amerikaanse naoorlogse politiek soms niet te ver gaat en zich onvoldoende realiseert dat deze politiek in vele gevallen het resultaat is geweest van het geven van korte-termijn-reacties op plotse-linge onvoorziene situaties, waarbij allerhande menselijke tekortkomingen in het geding zijn. Een gezichtspunt dat hij overigens zelf wel signaleert. Voorts wordt wellicht de politicoloog die behoefte heeft aan een breed inzicht in de diepere achtergronden van het Amerikaans beleid, niet helemaal bevredigd. Wat dit betreft zal hij vermoedelijk in Hoffmann's 'Gulliver Troubles' — met het sterke accent op de interne en externe omgevingsfactoren ter verklaring van dit beleid — een betere gids vinden.

Ondanks deze lichte kritiek moet worden vastgesteld, dat Brown één van de beste boeken op het onderhavige gebied heeft geschreven. Men kan slechts hopen dat hij te zijner tijd de tijd zal vinden en de moeite zal nemen om ook de Amerikaanse buitenlandse politiek van na 1968 te boekstaven.

A. van Staden